

MOLNÁR FERENC, DR.

1924. február 3. Kurd, Tolna vármegye – 1978. június 24. Szeged

Az elemi iskolát Tolnanémediben és Gyonton végezte el. 1937-től Gyentpusztán napszámoként, 1938-tól 1950. március 15-ig a Tolnanémedi Kendergyárnál kendentilolóként dolgozott, majd üzemi párttitkár lett. 1945 előtt nem volt katona, mivel a kendergyárat hadiüzemmé nyilvánították. Önéletrajza szerint 1944 októberében „nemzetörként” négy-öt napig a vasútállomást őrizte, novemberben két alkalommal is el akarták vinni Németországba, de megszökött, és a szovjet csapatok bevonulásáig bujkált.

1945-ben belépett a Szociáldemokrata Pártba, a kommunista párttal való 1948. júniusi kényszerfúzió után átvették a Magyar Dolgozók Pártjába. 1950. márciustól a Tolna megyei pártbizottság politikai munkatársa, 1951. február 1-től a Tolna Megyei Tanácsnál személyügyi főelőadó és párttitkár lett. Közben 1950. július 17.-1950. szeptember 23. között Budapesten a Bem Tüzér Tiszti Iskolán tartalékos tiszti tanfolyamot végzett, és hadnaggyá avatták, 1951. május 1.-szeptember 29. között pedig Tokajban a légvédelmi tüzérhadosztálynál teljesített szolgálatot ütegparancsnokként.

1952. február 15.-1953. július 3. között elvégezte a Bírói és Államügyészi Akadémiát, majd a hadbírói tanfolyamot, amelynek végén főhadnaggyá léptették elő. 1953. július 4.-1955. június 25. között a Honvédelmi Minisztérium Igazságügyi Csoportfőnökségén bírói felügyeleti előadóként, illetve az Igazságügyminisztérium Katonai Főosztálya bírói felügyeleti osztályán teljesített szolgálatot, 1955 júniusáig a budapesti Katonai Igazságügyi Pártszervezet titkára is volt.

1955. június 25-től századosi rendfokozatban a Határőrség és Belső Karhatalom Katonai Bíróságának elnöke. Az 1956-os forradalom idején részt vett a Határőrség Országos Parancsnoksága Labanc úti objektumának (Budapest II. kerület) védelmében. A Kádár-kormány megalakulása után belépett a Magyar Szocialista Munkáspártba, a tiszti nyilatkozatot 1956. november 26-án írta alá. December 30-án jó munkájáért 700 Ft jutalomban részesült.

1957. március 4-ével a Kaposvári Katonai Bíróság elnökévé nevezték ki. 1960-ban befejezte a pécsi tudományegyetemen 1955-ben megkezdett jogi tanulmányait. 1960. november 11-én döntés született elnöki tisztségéből való leváltásáról. A kormány-előterjesztés készítői az azt megelőző két évben fokozatosan megromlott magatartásával és életmódjával indokolták felmentését, ugyanakkor hangsúlyozták, hogy „bírói munkáját megfelelően végezte, az ellenforradalom alatt és után politikailag szilárdan helytállott [sic!], példásan kivette részét a statáriális és ellenforradalmi bűnügyek elintézéséből.” Egy 1961-es jellemzése szerint pedig „az ellenforradalom időszakában rendkívül pozitíven [sic!] állta meg a helyét, a statáriális ügyintézésben példamutató igyekezettel járt

el. Ugyancsak helyes aktivitást mutatott az ellenforradalmi és egyéb ügyek felszámolásában.”

1960. december 1-jével a Budapesti Katonai Bírósághoz osztották be tanácsvezetőnek, 1961. június 15-én őrnaggyá léptették elő. 1962. október 19-én – egy 1956-os eset után ismét – pártfegyelmit kapott, és javasolták áthelyezését. 1962. decembertől a Szegedi Katonai Bíróságon lett tanácsvezető, más forrás szerint ítélelbíró. 1967. november 15-ével alezredessé léptették elő, 1971. október 1-jén elnökhelyettesé nevezték ki, végül 1975. március 1-ig megbízott elnökként állt a Szegedi Katonai Bíróság élén. 1975. március 28-án szolgálati nyugállományba helyezték.

Az 1956-os forradalom utáni kádári megtorlás során statáriális büntetőeljárásban három halálos ítéletet hirdetett ki. 1958. augusztus 30-i minősítésében is olvasható, hogy „a rögtönítélő bíraskodás elrendelése után abban példásan, határozottan vett részt”. 1957. január 3-án Budapesten halálbüntetéssel sújtotta Szívós Gézát, s az ítéletet még aznap végrehajtották. 1957. augusztus 14-én Tóth Györgyöt ítélte halálra, akit – miután nem terjesztették fel kegyelemre – szeptember 3-án kivégeztek. Katona Istvánt 1957. október 17-én ítélte halálra, s még azon a napon ki is végezték.

KITÜNTETÉSEI

Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérem (1957)

Haza Szolgálatáért Emlékérem arany fokozata (1957. november 7.)

Szolgálati Érdemérem 10 év után (1963. december 3.)

Szolgálati Érdemérem 15 év után (1968. szeptember 4.)

Szolgálati Érdemérem 20 év után (1973. szeptember 29.)

Felszabadulási Jubileumi Emlékérem (1970. április 3.)

Haza Szolgálatáért Érdemérem aranya fokozata (1973. március 6.)

FORRÁSOK, IRODALOM

Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum Központi Irattár 28690.

1956 kézikönyve. III. Megtorlás és emlékezés. A kézikönyv főszerkesztője Hegedűs B. András, a kötetet szerkesztette Kende Péter. 1956-os Intézet, Budapest, 1996. 22., 56., 62.

Eörsi László: *1956 mártírjai. 225 kivégzett felkelő. Budapest a forradalom napjaiban.* Szentpétery Tibor fotóival. Rubicon-Ház, Budapest, 2006. 209.

Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbíraskodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 177., 181.